

Naročnina \$2.00 na
leto. Izhaja dva krat
na teden.

CLEVELANDSKA AMERIKA

NEODVISEN LIST ZA SLOVENSKE DELAVCE V AMERIKI.

CLEVELANDSKA

AMERIKA

Excellent advertising
medium.

ST. 44. NO. 44.

CLEVELAND, OHIO V PETEK 2. JUNIJA 1911.

VOL. IV.

Politični klub – gotova stvar.

Opomin na slovenske ameriške državljanje v Clevelandu ni ostal zaman; pri pripravljalni seji slovenskih ameriških državljanov v naši naselbini je bilo sklenjeno oživiti slovenski politični klub.

Glavna seja vseh državljanov v Clevelandu, slovenske narodnosti, je sklicana v sredo večer, ob 8. zvečer v Knau sovi dvorani. Dolžnost v sakega posameznega volvca je, da pride prav gotovo k tej seji, kjer se bo posvetovalo in odločilo o najbolj važnih stvareh. Slovenski kandidat za mestni odbor.

Prijadrali smo konečno tako daleč, da smo se zbrali skupaj, kar nas je slovenskih volvcev v Clevelandu. Letošnje jesenske volitve nas opominajo, da se moramo združiti in nastopiti kot en mož vsi "Slovenci, volvci, in sicer prav tako složno in edino v 23. vardi, kakor tudi v 11. vardi, kjer prebavo večinoma Slovenci. Pri letosnjih volitvah bo treba v obeh veldih postaviti kandidate za mestni zbor. In kdo naj gre iz slovenskih vard tja? Morda Irci, Nemici ali Škoti, ki ne poznajo naših razmer, naših kriz in težav? Ne! Nikakor ne! Slovenec mora iti letos vaj iz ene varde v mestni svet, kjer bo zastopal slovenske koristi, slovensko naselbino, na tisoč slovencev štejemo v naši naselbini. Do jeseni budem prenemogli nad en tisoč volvcev. In v ocigled takoj velikega števila lahko prav mirno gledamo v bodočnost, in že danes lahko recemo, da se brez Slovencev v 23. vardi in tudi v 11. vardi ne bo vladalo in ne volilo. Ali ni škandal, da živimo že toliko časa tukaj, pa smo imeli vedno tujega zastopnika v mestnem svetu iz sredine naše naselbine? In kaj je posledica temu? Niti enega Slovencev ni v Clevelandu, ki bi imel službo pri mestni upravi, niti policaja nimamo, kaj šele druge službe. In če greste viki, to berete, danes v mestno hišo, ali pa na sodošnje ali na druge oblasti, in boste tam povedali, da ste Slovenec, bodoje toliko vedeli za vas kot za svojo smrt. K večjemu če bi uganili, kaj pomeni "Grainger".

Ves ta položaj pa imamo prisati sami sebi, ker nismo bili ves čas politično zreli, da bi se vklivali v politiko, kar je pravzaprav dolžnost vsakega ameriškega državljanja. Prepustili smo, da so jedli koštura do sedaj drugi, in mi smo gledali zraven in slne se so nam cedili po dobrem prigrizku. Dočim smo mi spali, so drugi delali, želi in vleki dobičke iz svoje zavednosti, mi smo padremali in čakali, kdaj se nam prikaže deveta dežela.

Pa vse to mora sedaj zginiti, rojaki! Na vas je ležeče, da se postavimo, da se razglasiti po vsem svetu, da so Slovenec v največji ameriški naselbini prišli tako daleč, da jih enkrat domačin upoštava, da smo Slovenci organizirani narod, in vemo, kaj je naša dolžnost pri volitvah.

Da se pa to vse zvrši, da se pomenimo in bratski sezemo v roke, da potem složno to izpeljemo, kar smo si postavili za našo narodno nalogu, zato je pa treba da se zberemo vsi skupaj pri javni seji slovenskih državljanov v Clevelandu. Vrnila se je že pripravljalna seja v torek, 30. maja, kjer je bil izvoljen tudi začasni odbor, in sicer predsednik Ivan Zulič, 5702 Bonita ave., zapisnikar Frank Butala, 6220 St. Clair ave., blagajnik Josip Žele, 6108 St. Clair ave. To je zanesno. Vse drugo

ni seji v sredo, 5. junija ob 8. zvečer v Knau sovi dvorani. Vsek posamezen državljan na bo navzoč, da vidi in sliši, kakšne namene bo zasledoval politični slovenski klub, ki bo neodvisen, katerega postavimo kandidatom za 23. in 11. vardo in kaj nam morajo slovenski kandidati obljubiti. Dotedaj pa rojaki, ki imate prve papirje dve leti, ki ste že pet v Ameriki, ne pozabite, da je ta mesec zadnji čas, da dobite velike papirje, če hočete jeseni voliti.

Komur ni kaj znanega, kdor ne ve, s katero ladijo je prišel sem, kedaj je prišel sem, itd. ta naj pride v naš urad, in vsakemu bodoemo brezplačno vse potrebljeno razložili, kolikor le bo v naši moći. Treba je dela, truda in požrtvovalnosti, dovolj bratske slove, mnogo edinstvi, narodnega ponosa, in 7. novembra letos budem razglašili Prvi Slovenec v Clevelandu, ki je prišel v mestni zbor, da bo zastopal koristi največje slovenske naselbine v mestu Clevelandu. Na noge, delujte vse!

Narodna Dobrodelna Država priredi izlet za slovenske otroke, v sredo 21. junija, ob 10. uri zjutraj, in sicer gre na West Side, kjer je bilo prostega sveta, hladne sence. Program je že deloma narejen, in predpriprave gotove. Natančne ob prilik.

—Narodna Dobrodelna Država priredi izlet za slovenske otroke, v sredo 21. junija, ob 10. uri zjutraj, in sicer gre na West Side, kjer je bilo prostega sveta, hladne sence. Program je že deloma narejen, in predpriprave gotove. Natančne ob prilik.

—V nedeljo budem, imeli v Clevelandu mnogo zabave. Po-

ročali smo že, da so šli ob 185 nemških društev delegatje županu, kateremu so sicer prijazno, toda odločno povedali da mora privzidigniti "pokrov" od saloonov. Trdinega odgovora pričakujemo do petka, in če župan dotedaj ne odgovori, teda bo največji dirindaj v nedeljo v mestu. Člani nemško-ameriške zveze si priskrbe zapor na poseljivo od mirovnih sodnikov, in vsak, ki bo ta dan opravil nepotrebno delo, bo moral pred sodnika. Tako mislijo. Nemci zapreti vse prodajalne z "ice cream", sodo, cigarami, fotografiranje in sliki druga opavila, ki niso potrebna. Postava jim namreč dovoljuje, da smejo narediti. To so takozvane "modre" postave, blue laws

Te postave pravijo, da mora v nedeljo vsako nepotrebno delo počivati. Med nepotrebno delo spada tudi točenje spiva, vina, i. dr. Ker je pa župan zavrgel samo gostilne, ki plačujejo največji davek, ne pa tudi drugih prostorov, ki ne plačujejo mnogo, hočejo sedaj Nemci, da se vse postave enako spolnjujejo. In posledica bo torej, da nam bo v nedeljo še celo "ice cream" zginil, voda, soda, pop in dr. Ko bo prišlo tako daleč, teda se bodejo da te glave še omehčati, da izročijo ljudstvu ouo svobodo nazaj, katero so mu po krivici vzeli.

—Nov saloon je odpril rojak J. Simonič na 3857 Lakeside ave, tam kjer je bil prej J. Lunder. V Collinwoodu sta pa odprla nov saloon rojaka Antonija Jakoba Peršina, ki vam bo s svoji moči postregel ro-

Rojakom v So. Sharon, Pa. Naš starci naročnik g. Jak. Peršin, Box 666, v So. Sharon, Pa. je postal naš zastopnik in je upravljen po vseh poslov, ki so v zvezi z našo tiskarno. On je zastopnik za Sharon, in So. Sharon, Pa. Rojaki, kadar kaj potrebujete, se obrnite na Mr. Jakoba Peršina, ki vam bo s svoji moči postregel ro-

Kr. Slovenski Dom.

Slovesna otvoritev Slovenskega Doma v Pittsburghu se je vršila nad vse sijajno.

IZVANREDNA SLAVNOST.

Pittsburg, Pa., 30. maja. Dan, ko so slovesno otvorili v Pittsburghu Kranjsko Slovenski Dom bo ostal vsem pittsburghškim Slovencem v vednem spominu, dokler bo kak Slovenc živel v Pittsburghu.

Parada se je začela pomikati ob 10. uri od stavbe Slovenskega Doma, kake pol ure uroti mestu. Parada je sopala po Butler St. do 50. ulice, potem je pa obrnila proti Hatfield St. Po tej cesti je korakala do 44. ceste. Potem se pa sprevoli obrne na levo do Willow ulice in potem na desno do 40. ceste in nazaj po Butler St. do Kr. Slovenskega Doma.

Hiše, kjer se je pomikal spreng, so bile vse okrašene v slovenskih in ameriških zastavah.

Tudi angleški narod je pokazal, da se veseli zajedno s Slovenci in slavi njih najbolj slavnih dan! V prvi vrsti pojavili se v Pittsburgu Marina Beskiba, kake pol ure uroti mestu. Parada je sopala po Butler St. do 50. ulice, potem je pa obrnila proti Hatfield St. Po tej cesti je korakala do 44. ceste. Potem se pa sprevoli obrne na levo do Willow ulice in potem na desno do 40. ceste in nazaj po Butler St. do Kr. Slovenskega Doma.

Hiše, kjer se je pomikal spreng, so bile vse okrašene v slovenskih in ameriških zastavah. Tudi angleški narod je pokazal, da se veseli zajedno s Slovenci in slavi njih najbolj slavnih dan! V prvi vrsti pojavili se v Pittsburgu Marina Beskiba, kake pol ure uroti mestu. Parada je sopala po Butler St. do 50. ulice, potem je pa obrnila proti Hatfield St. Po tej cesti je korakala do 44. ceste. Potem se pa sprevoli obrne na levo do Willow ulice in potem na desno do 40. ceste in nazaj po Butler St. do Kr. Slovenskega Doma.

Hiše, kjer se je pomikal spreng, so bile vse okrašene v slovenskih in ameriških zastavah. Tudi angleški narod je pokazal, da se veseli zajedno s Slovenci in slavi njih najbolj slavnih dan! V prvi vrsti pojavili se v Pittsburgu Marina Beskiba, kake pol ure uroti mestu. Parada je sopala po Butler St. do 50. ulice, potem je pa obrnila proti Hatfield St. Po tej cesti je korakala do 44. ceste. Potem se pa sprevoli obrne na levo do Willow ulice in potem na desno do 40. ceste in nazaj po Butler St. do Kr. Slovenskega Doma.

Hiše, kjer se je pomikal spreng, so bile vse okrašene v slovenskih in ameriških zastavah. Tudi angleški narod je pokazal, da se veseli zajedno s Slovenci in slavi njih najbolj slavnih dan! V prvi vrsti pojavili se v Pittsburgu Marina Beskiba, kake pol ure uroti mestu. Parada je sopala po Butler St. do 50. ulice, potem je pa obrnila proti Hatfield St. Po tej cesti je korakala do 44. ceste. Potem se pa sprevoli obrne na levo do Willow ulice in potem na desno do 40. ceste in nazaj po Butler St. do Kr. Slovenskega Doma.

Hiše, kjer se je pomikal spreng, so bile vse okrašene v slovenskih in ameriških zastavah. Tudi angleški narod je pokazal, da se veseli zajedno s Slovenci in slavi njih najbolj slavnih dan! V prvi vrsti pojavili se v Pittsburgu Marina Beskiba, kake pol ure uroti mestu. Parada je sopala po Butler St. do 50. ulice, potem je pa obrnila proti Hatfield St. Po tej cesti je korakala do 44. ceste. Potem se pa sprevoli obrne na levo do Willow ulice in potem na desno do 40. ceste in nazaj po Butler St. do Kr. Slovenskega Doma.

Hiše, kjer se je pomikal spreng, so bile vse okrašene v slovenskih in ameriških zastavah. Tudi angleški narod je pokazal, da se veseli zajedno s Slovenci in slavi njih najbolj slavnih dan! V prvi vrsti pojavili se v Pittsburgu Marina Beskiba, kake pol ure uroti mestu. Parada je sopala po Butler St. do 50. ulice, potem je pa obrnila proti Hatfield St. Po tej cesti je korakala do 44. ceste. Potem se pa sprevoli obrne na levo do Willow ulice in potem na desno do 40. ceste in nazaj po Butler St. do Kr. Slovenskega Doma.

Hiše, kjer se je pomikal spreng, so bile vse okrašene v slovenskih in ameriških zastavah. Tudi angleški narod je pokazal, da se veseli zajedno s Slovenci in slavi njih najbolj slavnih dan! V prvi vrsti pojavili se v Pittsburgu Marina Beskiba, kake pol ure uroti mestu. Parada je sopala po Butler St. do 50. ulice, potem je pa obrnila proti Hatfield St. Po tej cesti je korakala do 44. ceste. Potem se pa sprevoli obrne na levo do Willow ulice in potem na desno do 40. ceste in nazaj po Butler St. do Kr. Slovenskega Doma.

Hiše, kjer se je pomikal spreng, so bile vse okrašene v slovenskih in ameriških zastavah. Tudi angleški narod je pokazal, da se veseli zajedno s Slovenci in slavi njih najbolj slavnih dan! V prvi vrsti pojavili se v Pittsburgu Marina Beskiba, kake pol ure uroti mestu. Parada je sopala po Butler St. do 50. ulice, potem je pa obrnila proti Hatfield St. Po tej cesti je korakala do 44. ceste. Potem se pa sprevoli obrne na levo do Willow ulice in potem na desno do 40. ceste in nazaj po Butler St. do Kr. Slovenskega Doma.

Hiše, kjer se je pomikal spreng, so bile vse okrašene v slovenskih in ameriških zastavah. Tudi angleški narod je pokazal, da se veseli zajedno s Slovenci in slavi njih najbolj slavnih dan! V prvi vrsti pojavili se v Pittsburgu Marina Beskiba, kake pol ure uroti mestu. Parada je sopala po Butler St. do 50. ulice, potem je pa obrnila proti Hatfield St. Po tej cesti je korakala do 44. ceste. Potem se pa sprevoli obrne na levo do Willow ulice in potem na desno do 40. ceste in nazaj po Butler St. do Kr. Slovenskega Doma.

Hiše, kjer se je pomikal spreng, so bile vse okrašene v slovenskih in ameriških zastavah. Tudi angleški narod je pokazal, da se veseli zajedno s Slovenci in slavi njih najbolj slavnih dan! V prvi vrsti pojavili se v Pittsburgu Marina Beskiba, kake pol ure uroti mestu. Parada je sopala po Butler St. do 50. ulice, potem je pa obrnila proti Hatfield St. Po tej cesti je korakala do 44. ceste. Potem se pa sprevoli obrne na levo do Willow ulice in potem na desno do 40. ceste in nazaj po Butler St. do Kr. Slovenskega Doma.

Hiše, kjer se je pomikal spreng, so bile vse okrašene v slovenskih in ameriških zastavah. Tudi angleški narod je pokazal, da se veseli zajedno s Slovenci in slavi njih najbolj slavnih dan! V prvi vrsti pojavili se v Pittsburgu Marina Beskiba, kake pol ure uroti mestu. Parada je sopala po Butler St. do 50. ulice, potem je pa obrnila proti Hatfield St. Po tej cesti je korakala do 44. ceste. Potem se pa sprevoli obrne na levo do Willow ulice in potem na desno do 40. ceste in nazaj po Butler St. do Kr. Slovenskega Doma.

Hiše, kjer se je pomikal spreng, so bile vse okrašene v slovenskih in ameriških zastavah. Tudi angleški narod je pokazal, da se veseli zajedno s Slovenci in slavi njih najbolj slavnih dan! V prvi vrsti pojavili se v Pittsburgu Marina Beskiba, kake pol ure uroti mestu. Parada je sopala po Butler St. do 50. ulice, potem je pa obrnila proti Hatfield St. Po tej cesti je korakala do 44. ceste. Potem se pa sprevoli obrne na levo do Willow ulice in potem na desno do 40. ceste in nazaj po Butler St. do Kr. Slovenskega Doma.

Hiše, kjer se je pomikal spreng, so bile vse okrašene v slovenskih in ameriških zastavah. Tudi angleški narod je pokazal, da se veseli zajedno s Slovenci in slavi njih najbolj slavnih dan! V prvi vrsti pojavili se v Pittsburgu Marina Beskiba, kake pol ure uroti mestu. Parada je sopala po Butler St. do 50. ulice, potem je pa obrnila proti Hatfield St. Po tej cesti je korakala do 44. ceste. Potem se pa sprevoli obrne na levo do Willow ulice in potem na desno do 40. ceste in nazaj po Butler St. do Kr. Slovenskega Doma.

Hiše, kjer se je pomikal spreng, so bile vse okrašene v slovenskih in ameriških zastavah. Tudi angleški narod je pokazal, da se veseli zajedno s Slovenci in slavi njih najbolj slavnih dan! V prvi vrsti pojavili se v Pittsburgu Marina Beskiba, kake pol ure uroti mestu. Parada je sopala po Butler St. do 50. ulice, potem je pa obrnila proti Hatfield St. Po tej cesti je korakala do 44. ceste. Potem se pa sprevoli obrne na levo do Willow ulice in potem na desno do 40. ceste in nazaj po Butler St. do Kr. Slovenskega Doma.

Hiše, kjer se je pomikal spreng, so bile vse okrašene v slovenskih in ameriških zastavah. Tudi angleški narod je pokazal, da se veseli zajedno s Slovenci in slavi njih najbolj slavnih dan! V prvi vrsti pojavili se v Pittsburgu Marina Beskiba, kake pol ure uroti mestu. Parada je sopala po Butler St. do 50. ulice, potem je pa obrnila proti Hatfield St. Po tej cesti je korakala do 44. ceste. Potem se pa sprevoli obrne na levo do Willow ulice in potem na desno do 40. ceste in nazaj po Butler St. do Kr. Slovenskega Doma.

Hiše, kjer se je pomikal spreng, so bile vse okrašene v slovenskih in ameriških zastavah. Tudi angleški narod je pokazal, da se veseli zajedno s Slovenci in slavi njih najbolj slavnih dan! V prvi vrsti pojavili se v Pittsburgu Marina Beskiba, kake pol ure uroti mestu. Parada je sopala po Butler St. do 50. ulice, potem je pa obrnila proti Hatfield St. Po tej cesti je korakala do 44. ceste. Potem se pa sprevoli obrne na levo do Willow ulice in potem na desno do 40. ceste in nazaj po Butler St. do Kr. Slovenskega Doma.

Hiše, kjer se je pomikal spreng, so bile vse okrašene v slovenskih in ameriških zastavah. Tudi angleški narod je pokazal, da se veseli zajedno s Slovenci in slavi njih najbolj slavnih dan! V prvi vrsti pojavili se v Pittsburgu Marina Beskiba, kake pol ure uroti mestu. Parada je sopala po Butler St. do 50. ulice, potem je pa obrnila proti Hatfield St. Po tej cesti je korakala do 44. ceste. Potem se pa sprevoli obrne na levo do Willow ulice in potem na desno do 40. ceste in nazaj po Butler St. do Kr. Slovenskega Doma.

Hiše, kjer se je pomikal spreng, so bile vse okrašene v slovenskih in ameriških zastavah. Tudi angleški narod je pokazal, da se veseli zajedno s Slovenci in slavi njih najbolj slavnih dan! V prvi vrsti pojavili se v Pittsburgu Marina Beskiba, kake pol ure uroti mestu. Parada je sopala po Butler St. do 50. ulice, potem je pa obrnila proti Hatfield St. Po tej cesti je korakala do 44. ceste. Potem se pa sprevoli obrne na levo do Willow ulice in potem na desno do 40. ceste in nazaj po Butler St. do Kr. Slovenskega Doma.

CLEVELANDSKA
"AMERIKA"
— Lahaja v torki la poteli. —
Indaja: Slov. tiskovna družba Amerika.

Naročnina:
ZA AMERIKO: \$4.00
ZA EVROPO: \$3.00
ZA CLEVELAND po pošti: \$4.50
Posamezne številke po 3 centi.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne sprejemajo in ne vračajo.

Vsa pisma, dopisi in denari naj se pošljajo na:
Tiskovna družba "AMERIKA"
619 St. Clair ave. N. E.
Cleveland, Ohio.

"Clevelandka AMERIKA"
Issued Tuesdays and Fridays
— Published by —
The AMERIKA Publ. Co.
619 St. Clair ave. N. E.
Cleveland, Ohio.

Read by 15,000 Slovenians
(Krainers) in the City of Cleveland and elsewhere.
Advertising rates on request.
Tel. Cuy. Princeton 189.

Entered as second - class matter January 5, 1909, at the post office at Cleveland, Ohio under the Act of Mar. 3, 1879."

No 44 Fri June 21 Vol IV

88

Spomini s pota.

18. marca smo torej odpluli po dolgem bivanju v Ameriki proti stari domovini. Vožnja iz New Yorka do Azorskih otokov je bila ves čas še precej dobra, vreme jasno in lepo, nekoliko uraz je pritiskal, pa ne občutno. Proti poldnemu 24. marca smo zagledali v daljavi suho zemljo, otočeje Azores, ki je od New Yorka oddaljeno kakih 2000 milij. Parnik se je ustavil eno milijo od obrežja in je tam stal cele tri ure. Razloček časa med New Yorkom in tu je že tri ure in pol. Lepo je bilo videti vse zeleno; videli smo že vrtnice razcvetene, in tudi holander je bil v cvetju. Proti večeru se je pa nebo poblačilo, in padlo je nekoliko dežja. Noč pa je bila lahna in lahni sever, je vel po širni morški daljavi. Med potnikji je bilo živahno življenje, da je bilo veselje. Vse nadaljnje dneve je bilo vreme jako prijetno; le dvakrat je deževalo za kratek čas. Težko smo pa že vsi zopet pričakovali, da bi videli suho zemljo. Drugi dan proti večeru že, smo dospeli s parniki do Gibraltaria, ki je angleška trdnjava ob vhodu v Sredozemsko morje. Tu je naš parnik oddal nekaj pošte in stal kakši štiri ure v pristanišču. Videli nismo nicesar drugačega kot nepregledne, sive skale; koliko se je moglo mesto v temi in megli videti, je bilo precej veliko in prostrano.

Ponoči ob 11. smo odpluli naprej, in ko smo se drugačja zbrudili, smo zopet zgubili pogled na suho zemljo. Druga dne okoli poldne pi smo dospeli v Neapol, kjer smo čakali celih 12 ur. Mnogo Italijanov je tukaj ladijo zapustilo. Okoli našega broda "Martha Washington" pa se je zbralo številno malih čolnic, mladimi fanti, ki so za denar skakali v vodo in lovili denar v vodi. Ljudstvo v Neapolju je večinoma revno. Mesto je pa še dokaj prijazno in prijetno. V ozadju se dviguje velikanski Vezuv, ognjenik ki bruha ogenj in zvelipo, kadar se razburi.

Ko smo odpluli iz Neapolja, smo pluli proti Mesini, katero je potres pred dobrim letom tako strahovito razrušil. Vremeni nismo imeli posebno lepo. Obiskali smo tudi nekaj grških otokov v mest. Posebno smo se čudili, ko smo pluli okoli jugne Italije, da so bile tam gore pokrite s snegom.

1. aprila smo pripluli v Adri-

jansko morje. Okoli tretje ure smo zagledali mali kos zemlje kršne Dalmacije. Parnik je plul tudi prav blizu otoka Vis, kjer je leta 1866 admiral Tegethoff iznamljal Italijane. Otok je precej hribovit, v vznožju pa leži mesto Lisa. Žal, da je bilo zadnje dneve bolj oblačno in megleno, da se okolica ni mogla prav dobro opazovati. Videti je bilo le malo suhe zemlje, temveč pa ribniških otokov. Ob 7. uri dne 3. aprila smo vozili mimo mesta Pirána na obrežju Istre, toda meglja je zakrivala ves razgled. Ob 8. uri nas je pa parnik pripeljal v tržaško lukco, kjer smo se ob 10. izkrcali od deževju in slabem vremenu. Tam smo uredili na colinskem trgu svojo prtljago, nakar smo odšli proti kolodvoru ob 2. uri popoldne, in zvečer ob 6. smo bili že v Ljubljani.

Najdeno truplo upopljenca. Pod jezom papirnice v Dolu so potegnili iz vode mrtvo truplo nekega nepoznanega delavca. Rane ali kake poškodbe ni videti na truplu. Sodi se, da je bržkone isti nepoznani delavec, ki je padel dne 9. maja na Ambrožovem trgu v Ljubljano in ga še dosedaj niso mogli najti.

Iz maščevanja je sin začgal očetu poslojje. Iz Toplice na Dolenjskem poročajo: France Fabjan, posestnikov sin na Obrhu pri toplicah je sicer šele 15 let star, pa že večkrat sočasno kaznovan in zelo pokvarjen. Pred dobrim tednom ga je ozmerjal njegov oče Janez Fabjan, ker se ni hotel poprijeti nobenega dela, marveč se je le potikal in postaval okoli. Iz same jeze je šel radi tega France Fabjan v kaščo svojega očeta, kjer je shranjena slama in detelja ter je tam začgal nek kupček slame. Že se je razširjal plamen in gotovo bi bila zgorela ne samo vsa Fabjanova poslopja, marveč tudi vsa vas Obrh, ki stoji iz samih lesnih hiš, če bi oče ne bil pogasil pravočasno ognja.

Toča je pobila dne 18. maja vinogradske okoli Metlike. Škode še ni moči natanceno preceniti. Občutna bo na vseh način, ker bielo že lani toliko škode. Uboj Bela Krajina, vedno je teperna, pomoči pa ni od nikoder. Smo radovedni, če bo dični poslanec Malavašič od desetih milijonov kaj izposloval za nje.

PRIMORSKO.

Velika nesreča se je pripetila 15. maja v Voloskem. Finančni nadražar Varl nosil je posodo bencina. Bencin je eksplodiral na ulici. V trenutku je bil on in njegovi hčerki v ognju. Opeklne so take, da ni na otrok človeškega mesa poznati. Poboljšane so posušenim egipotvskim mumijam. Na kraj nesreče je došlo rešilno društvo in požarna bramba Volosko-Opatije. Z rešilnim vozom se je odpeljalo ponesrečence v bolnično Reko. Oče mogoče da okreva, hčerke težko.

Delomržen in nasilen sin Delavec Al. Strancel, dasi že 31 let star, se vedno nima in noč stalnega dela. Pusti se preživljati od svoje matere, s katero vrh tega najsurovejšega postopa. Ko je pred kratkim zopet zahteval od nje večjo sveto denarja, katere mati ni zmogla, je razbil nasilnje celo pohištvo v njenem stanovanju. Mati je pobegnila k svojim prijateljicima, njega pa so izročili sodišču v Kranju.

Skozi Rateče na Gorenjskem se so oklepili pol 12. dopoldne v nedeljo dne 14. maja so se pridrili prvi avtomobilski dirkači. Privozili so čez korenško sedlo v Podkoren - Rateče - Fužine naprej proti Trbižu. Našeli so 62 avtomobilov, med njimi so bili nekateri pravi kolosi. Nenareči ni bilo niti pri tekmečih, niti pri gledavcih, ki so avtomobilev jih navajeni.

Kadilnikova koča na Golici se je otvorila dne 25. maja. Oskrboval jo bode tudi letos čuvaj France Markež s svojo ženo. Preskrbljena je s finim belim in rdečim vinom, z izbornim pivom in žganjem ter z raznim svežim mesom. Golica je na južni strani že popolnoma brez snega in flora se krasno razvija.

Ukradeno pivo. Gostilničarji Maksen Domicelju na Raketu so ukradli 7. maja neznani — gotovo zelo žejni tatovi z voza na dvorišču dva sodčka pive, vredna 16 krov. — Prazne sodčke so dobili drugi dan in sicer enega na cesti ob železniškem prelazu, drugega pa na nekem bližnjem pašniku.

Zblaznel je bivši zastopnik Reinighausove zaloge za pivo

v Spod. Šiški g. Zinnauer. Denar je pobral več denarja in vrednostnih papirjev, potem se pa oborolil z 9 mm flobertom in se tako napotil proti Ljubljani. Dospevši na Dunajsko cesto je začel meriti s flobertom po fijakerjih, napisel ga je na mimeril tudi proti stražniku. Leta je nesrečnega odvedel na osrednjo stražnico, odkoder je bil na odredbo policijskega skladischa v prosti luki v Trstu. Ker dosedajna, dasi velika in obsežna skladischa v prosti luki vedno naraščajočem prometu niso več zadostovala, so sklenili, zidati dve novi, jaka obsežni in moderno urejeni skladischi. Dolga bodela eden 168 m in drugi 180 m ter široka 49 m. Nakladašči in razkladalo se bode z električnimi dvigali.

Roparski napad. 19. maja ob 11. zvečer je bil v neki gostilni v ulici Beecherie v Trstu težak Ivan Žganec. Ko je plačeval, se je zgodilo, da so nekateri gosti pri sosednjih mizah videli, da ima s seboj večjo sumo denarja, — kakih 70 K. Ko maj je zapustil gostilno, že sta mu sledila na skrivaj dva človeka in ko so prišli na bolj samoten kraj, sta ga napadla ter mu hotela iztrzgati denarnico. Žganec pa se je napadalcev ubranil in skril denarnico v notranjji žep svojega telovnika ter nadaljeval svojo pot. V Krušni ulici sta ga ista dva zopadla, imela pa sta s seboj še dva druga pomagača. Eden izmed teh napadalev je ularil Žganca s stolom iz gostilne "Alla bella Venezia" po glavi, nakar so ga drugi premagali in oropali. Ko so se lopovi odstranili, je hotel Žganec naznani stvar policiji, kateri se je še tekom noči posrečilo vse štiri roparje arretirati. Arteriran so trije težaki Alojzij Facotin, Josip Korosec in Josip Uječter, dninar Josip Selles.

STAJERSKO.

Strah v mariborskem mestnem parku ali kako se človek iznebi zobjobla. V Mariboru je v noči 14. maja hudo bolel zobj hišnika Antona Potočnika, ki stanuje v Dvorni ulici št. 3. Ker ni mogel spati, je šel v mestni park na izprežino, da bi si v svežem zraku olajšal bolečine. Okoli 12. ure ponoči, v uru duhov, pa pride mož na sproti neka črna pošast, ki jo je izpočetka imel za kakega hubodnega duha, in ko je prisla bliže, za divjo zver, medveda ali celo leva. Hotel je pobegnil, a noge so mu odpovedale in v groznom obupu se je udal usodi. Ko pa je zver mirno odšla mimo njega, je spoznal v njej ves presenečen lepo črno kravo. Sedaj pa se je možkarovoj ujmačil in sel je lovit pošast, ki jo je tudi po daljšem trduj ujel in spravil v hlev neke goštinstve. Krava je bila last nekega mesarja, kateremu je ponogč ušla iz hleva, dasi še v zadnjih urah svojega življiva ogleda nekoliko prelepi svet. Potočnik pa je vsed prestanega strahu prenehala boleti zobj in zjutraj je tudi dobil od mesarja lepo napitnino, ker je kravo ujel Ponočna promenada pa mu bo gotovo ostala v spominu. Če se pomici, da je mestni park v Mariboru ponoči zelo teman, ni čudno potem, ako mu je srečel v hlače, ko se je naenkrat pojavila pred njim popolnoma črna pošast v podobi kraljeve hčerke težko.

Delomržen in nasilen sin Delavec Al. Strancel, dasi že 31 let star, se vedno nima in noč stalnega dela. Pusti se preživljati od svoje matere, s katero vrh tega najsurovejšega postopa. Ko je pred kratkim zopet zahteval od nje večjo sveto denarja, katere mati ni zmogla, je razbil nasilnje celo pohištvo v njenem stanovanju. Mati je pobegnila k svojim prijateljicima, njega pa so izročili sodišču v Kranju.

Skozi Rateče na Gorenjskem se so oklepili pol 12. dopoldne v nedeljo dne 14. maja so se pridrili prvi avtomobilski dirkači. Privozili so čez korenško sedlo v Podkoren - Rateče - Fužine naprej proti Trbižu. Našeli so 62 avtomobilov, med njimi so bili nekateri pravi kolosi. Nenareči ni bilo niti pri tekmečih, niti pri gledavcih, ki so avtomobilev jih navajeni.

Kadilnikova koča na Golici se je otvorila dne 25. maja. Oskrboval jo bode tudi letos čuvaj France Markež s svojo ženo. Preskrbljena je s finim belim in rdečim vinom, z izbornim pivom in žganjem ter z raznim svežim mesom. Golica je na južni strani že popolnoma brez snega in flora se krasno razvija.

Ukradeno pivo. Gostilničarji

Ali ste že brali?

5 izmed 10. ljudi, posebno delavce, boljajo na eni ali več naslednjih bolezni: skrnila ali revmatizem, bolezni na živilih, zaprtje, krvna bolezen, nervoznost, prehlajenje v nosu, grlu, plušč, žledenje, ali na notranjih organih. Začetkom so vse te bolezni malega pomena, aki pa se zanemarijo in aki jih ne zanemarijo, iz katere velikokrat izvirja jetika, kar pa lahko prepreči s takojšnjim zdravljenjem. Moderna zdravniška učenost je iznala sredstvo za ozdravljenje vseh teh bolezni, in zato Vami to sredstvo ni samo na ponudbo, pač pa se s temi ozdravili celo telo, da zadošči svoje prejšnje zdravje. Vzrok, da bogatinim nima toliko teh bolezni je, da kar zapazijo ali štutijo katero izmed teh bolezni, se pedajo takoj v zdraviliško, kar po lahkem prepreči vse te bolezni. Modernejša zdravniška učenost je iznala sredstvo za ozdravljenje vseh teh bolezni, in zato Vami to sredstvo ni samo na ponudbo, pač pa se s temi ozdravili celo telo, da zadošči svoje prejšnje zdravje.

Taki aparati so nenavadno dragi in mnogo je zdravnikov, ki bi prav radi vložili svoj denar, spremestili, znanost, in krepost duha, da bi le jednega teh aparativov zamogli srečno uporabljati.

Na razpologlji je sedaj vsakemu, ki boleha na kaki kronični bolezni način, zato je eden največjih v tej državi in obsežna skorja polovica tretjega nadstropja v Permanentnem poslopju, 746 Euclid ave, v katerih prostorih so vse najmodernejši aparati, kar je Karlo Vari, Francaville, Hot Springs, Mt. Clement, ali v kake druge letovišča. Vzroki so Evropej in Amerikanec in kdor si želi zdravja, ki bi jih imel, ali bo se podal v Karlove Vari, Manhaim, Hot Springs, Mt. Clement, ali v kake drugo letovišče. In ste vse to vrši pod nadzorstvom Dr. L. E. Siegelstein in njegovih pomočnikov, ki žrtvujejo ves svoj čas izredno temu zdravljenju.

Zdravnik vabi vse bolnike kroničnih bolezni, da pridejo in si ogledajo moderno napravo zdravljenja in on hoče vsakega, brezplačno prekrati ter mu prijetljivo razločati, kaj potrebuje, do zopet zadobi prejšnje zdravje.

Dobro poznamenje Slovenec, ki je že več mesecov hiral in bolehal, pridobil je v teku 6 tednov 14 funтов, sedaj se počuti zdravega, lahko spi, jedi mudi bolje kakor katerikrat poprej, in dela zopet vedno redno.

Uradne ure: od 9. zjutraj do 4. popoldne, od 7. do 8. zvečer.

Dr. L. E. Siegelstein,
306 Permanent Bldg. 746 Euclid ave.
blizu 9. ceste.

— Ali ste že ponovili naročnino za list? Samo dva dollarja na leto.

"Severov želodčni grenčec mi je povrnil slast in očvrstil zdravje," nam je pisal g. Frank Teropsi, Fort Smith, Ark. — "Priporočam ga vsakomur, ki trpi na želodčnih nerdenostih."

Kar boste jedli, vam tekne

in koristi, ako boste pred jedjo uživali popitek leka

Severov

želodčni

grenčec.

Cena \$1.00

Ali ste nervozni?

Hitro razdraženi? Razburjeni? Ali se malenkost vznemirjajo? Ali se strašite? Ali hodite počivat in vstajate utrujeni? Nič vam tako zelo ne pomore, nego

Severov Nervoton

Izkoreninjava neprilklo, teši razdražene žive, krepi živčni ustroj in zagotavlja pokojno, telo pozivljajoče spanje.

Cena \$1.00

Vedno kupujte samo Severovih zdravil. Lekarniki in trgovci z leki jih imajo na prodaj. Ne vzemite nikdar drugih zdravil. Če ste v dvomu glede svoje bolezni, pišite na naš Zdravniški oddelok.

W. F. SEVERA CO. Cedar Rapids Iowa

The OHIO BRANDY DISTILLING Co.

6102 St. Clair av. Cleveland, O.

Priporočamo se vsem slovenskim in hrvaškim saloonarjem ter vsem odjemalcem

vina in žganja

za obilna naročila, ker smo začeli z

LES MISERABLES.

Roman.

(Francosko spisal Victor Hugo;
za Clevelandsko Ameriko prestavil L. J. P.)

DRUGI DEL — COSETA.

Prva knjiga.

Prvo poglavje.

Na bojišču.

Leta 1815. meseča julija se je bila strašna bitka pri Waterloo, med Francozi pod zapovedništvom Napoleona I. ki je drugič in zadnjič skušal dobiti nazaj svojo oblast, katero je zgubil, in med združenimi evropskimi državami. Po bitki v kateri je bil premagan Napoleon, so se pa, kakor navadno, prikradili lopovi in človeške tijene na bojišče, ki so mrtve cem kradle denar in dragoceno st. Poveljniki obeh vojsk so moralni postaviti številne straže na bojišču, kjer je ležalo na desetisoč mrtvcev, da so obranili človeškim roparjem rop mrtvcev. Povelje je bilo oddano, da vsakdo, ki ga ulove pri tem ropu, bo ustreljen. Toda hijene so ropale na enem koncu bojišča, dočim so jih na drugem koncu streljali. Okoli polnoči se je plazil neki mož po bojišču. Bil je eden onih, ki niso bili Francozi, niti Angleži, niti kmeti niti meščani, oseba, ki jo je privedel duh mrtvcev na bojišče. Gledal je bojažljivo na vse strani. Kdo je bil ta mož? Noč je najbrž več vedela o njem, kakor dan. S seboj ni imel vrča, pač pa velike žepu pod suknjo.

Konečno zagleda celo grando mrtvih vojakov; krije tekla od njih takoj na debelo in široko kakor precejšnjo reko. Krije tekla, tako pravijo očividci, cele štiri ure daleč, namreč od onih vojakov, ki so padli na

bojišču. Mož se ozre po mrtvih. Do gleznejev je stal v krvi mrtvecov. Naenkrat pa zaleda kako se med mrtvimi premakne neka roka. Ta roka je mela na prstih nekaj, kar se je svetilo: bil je zlat prstan. Mož se sklene navzdol, in ko se zopet dvigne, ni bilo več prstana na prstu. Zopet se ozre na vse stran: hrabet ima obrnjen proti mrtvemu. Naenkrat začuti, da ga zgrabi mrzla roka. Obrne se in vidi, da je zgrabljen od ravno one roke, kateri je vzel prstan. Pošen mož bi se prestrasil, toda našnanec se začne smejeti.

"Halo!" zakliče, "kaj ni ta človek mrtvev? Rajši imam straže na bojišču, kjer je ležalo na desetisoč mrtvcev, da ..., obranili človeškim roparjem rop mrtvcev. Povelje je bilo oddano, da vsakdo, ki ga ulove pri tem ropu, bo ustreljen.

Toda hijene so ropale na enem koncu bojišča, dočim so jih na drugem koncu streljali. Okoli polnoči se je plazil neki mož po bojišču. Bil je eden onih, ki niso bili Francozi, niti Angleži, niti kmeti niti meščani, oseba, ki jo je privedel duh mrtvcev na bojišče. Gledal je bojažljivo na vse strani. Kdo je bil ta mož? Noč je najbrž več vedela o njem, kakor dan. S seboj ni imel vrča, pač pa velike žepu pod suknjo.

Potem pa nadaljuje: "Ali je ta mož res mrtvev? Poglejmo!" Sklone se znova navzdol, prima mož za glavo in ga potegne iz velikanskega kupa mrtvcev. Po obleki spozna, da je visok častnik kirasirskega polka, ki je bil isti dan skoraj do celega posekan na bojišču. Ta častnik je zgubil svojo čelado, in na glavi mu je zvezala strašna rama od sablje. Oči ima zaprte. Na prsih ima srebrni križ častne lige: ropar mu iztrga ta križ in ga skrije v notranji žep. Potem pa mu vzame zlato uro in verižico: potipuje ga tudi po hlačnih žepih. Nekaj debelega začuti v njih, vtakne roko v žep, in prinese ven nabasano mošnjo. Ko je takoj dovolj naropal, častnik naenkrat odpre oči.

"Hvala," reče s komaj slišnim glasom.

Ta beseda je moža iznenadila. Zajedno pa začuje korake po bojišču. Častnik pa naprej mrira:

"Kdo je dobil bitko?"

"Angleži," odvrne ropar.

Častnik nadaljuje:

"Potipiji v moje žepe; v njih dobis denarnico in uro, katero lahko vzameš."

Dasi je ropar to že sam prej naredil iz svoje volje, vendar naredi, kot bi res tipal po častnikovih žepih; konečno pa reče:

"Ničesar ni v njih."

"Torej so me oropali," odgovori častnik. "Prav žal mi je, ker sicer bi lahko dobili precej manj neka roka. Ta roka je mela na prstih nekaj, kar se je svetilo: bil je zlat prstan. Mož se sklene navzdol, in ko se zopet dvigne, ni bilo več prstana na prstu. Zopet se ozre na vse stran: hrabet ima obrnjen proti mrtvemu. Naenkrat začuti, da ga zgrabi mrzla roka. Obrne se in vidi, da je zgrabljen od ravno one roke, kateri je vzel prstan. Pošen mož bi se prestrasil, toda našnanec se začne smejeti.

"Halo!" zakliče, "kaj ni ta človek mrtvev? Rajši imam straže na bojišču, kjer je ležalo na desetisoč mrtvcev, da ..., obranili človeškim roparjem rop mrtvcev. Povelje je bilo oddano, da vsakdo, ki ga ulove pri tem ropu, bo ustreljen.

Toda hijene so ropale na enem koncu bojišča, dočim so jih na drugem koncu streljali. Okoli polnoči se je plazil neki mož po bojišču. Bil je eden onih, ki niso bili Francozi, niti Angleži, niti kmeti niti meščani, oseba, ki jo je privedel duh mrtvcev na bojišče. Gledal je bojažljivo na vse strani. Kdo je bil ta mož? Noč je najbrž več vedela o njem, kakor dan. S seboj ni imel vrča, pač pa velike žepu pod suknjo.

Potem pa nadaljuje: "Ali je ta mož res mrtvev? Poglejmo!" Sklone se znova navzdol, prima mož za glavo in ga potegne iz velikanskega kupa mrtvcev. Po obleki spozna, da je visok častnik kirasirskega polka, ki je bil isti dan skoraj do celega posekan na bojišču. Ta častnik je zgubil svojo čelado, in na glavi mu je zvezala strašna rama od sablje. Oči ima zaprte. Na prsih ima srebrni križ častne lige: ropar mu iztrga ta križ in ga skrije v notranji žep. Potem pa mu vzame zlato uro in verižico: potipuje ga tudi po hlačnih žepih. Nekaj debelega začuti v njih, vtakne roko v žep, in prinese ven nabasano mošnjo. Ko je takoj dovolj naropal, častnik naenkrat odpre oči.

"Halo!" zakliče, "kaj ni ta človek mrtvev? Rajši imam straže na bojišču, kjer je ležalo na desetisoč mrtvcev, da ..., obranili človeškim roparjem rop mrtvcev. Povelje je bilo oddano, da vsakdo, ki ga ulove pri tem ropu, bo ustreljen.

Toda hijene so ropale na enem koncu bojišča, dočim so jih na drugem koncu streljali. Okoli polnoči se je plazil neki mož po bojišču. Bil je eden onih, ki niso bili Francozi, niti Angleži, niti kmeti niti meščani, oseba, ki jo je privedel duh mrtvcev na bojišče. Gledal je bojažljivo na vse strani. Kdo je bil ta mož? Noč je najbrž več vedela o njem, kakor dan. S seboj ni imel vrča, pač pa velike žepu pod suknjo.

Potem pa nadaljuje: "Ali je ta mož res mrtvev? Poglejmo!" Sklone se znova navzdol, prima mož za glavo in ga potegne iz velikanskega kupa mrtvcev. Po obleki spozna, da je visok častnik kirasirskega polka, ki je bil isti dan skoraj do celega posekan na bojišču. Ta častnik je zgubil svojo čelado, in na glavi mu je zvezala strašna rama od sablje. Oči ima zaprte. Na prsih ima srebrni križ častne lige: ropar mu iztrga ta križ in ga skrije v notranji žep. Potem pa mu vzame zlato uro in verižico: potipuje ga tudi po hlačnih žepih. Nekaj debelega začuti v njih, vtakne roko v žep, in prinese ven nabasano mošnjo. Ko je takoj dovolj naropal, častnik naenkrat odpre oči.

"Halo!" zakliče, "kaj ni ta človek mrtvev? Rajši imam straže na bojišču, kjer je ležalo na desetisoč mrtvcev, da ..., obranili človeškim roparjem rop mrtvcev. Povelje je bilo oddano, da vsakdo, ki ga ulove pri tem ropu, bo ustreljen.

Toda hijene so ropale na enem koncu bojišča, dočim so jih na drugem koncu streljali. Okoli polnoči se je plazil neki mož po bojišču. Bil je eden onih, ki niso bili Francozi, niti Angleži, niti kmeti niti meščani, oseba, ki jo je privedel duh mrtvcev na bojišče. Gledal je bojažljivo na vse strani. Kdo je bil ta mož? Noč je najbrž več vedela o njem, kakor dan. S seboj ni imel vrča, pač pa velike žepu pod suknjo.

Potem pa nadaljuje: "Ali je ta mož res mrtvev? Poglejmo!" Sklone se znova navzdol, prima mož za glavo in ga potegne iz velikanskega kupa mrtvcev. Po obleki spozna, da je visok častnik kirasirskega polka, ki je bil isti dan skoraj do celega posekan na bojišču. Ta častnik je zgubil svojo čelado, in na glavi mu je zvezala strašna rama od sablje. Oči ima zaprte. Na prsih ima srebrni križ častne lige: ropar mu iztrga ta križ in ga skrije v notranji žep. Potem pa mu vzame zlato uro in verižico: potipuje ga tudi po hlačnih žepih. Nekaj debelega začuti v njih, vtakne roko v žep, in prinese ven nabasano mošnjo. Ko je takoj dovolj naropal, častnik naenkrat odpre oči.

"Halo!" zakliče, "kaj ni ta človek mrtvev? Rajši imam straže na bojišču, kjer je ležalo na desetisoč mrtvcev, da ..., obranili človeškim roparjem rop mrtvcev. Povelje je bilo oddano, da vsakdo, ki ga ulove pri tem ropu, bo ustreljen.

Toda hijene so ropale na enem koncu bojišča, dočim so jih na drugem koncu streljali. Okoli polnoči se je plazil neki mož po bojišču. Bil je eden onih, ki niso bili Francozi, niti Angleži, niti kmeti niti meščani, oseba, ki jo je privedel duh mrtvcev na bojišče. Gledal je bojažljivo na vse strani. Kdo je bil ta mož? Noč je najbrž več vedela o njem, kakor dan. S seboj ni imel vrča, pač pa velike žepu pod suknjo.

Potem pa nadaljuje: "Ali je ta mož res mrtvev? Poglejmo!" Sklone se znova navzdol, prima mož za glavo in ga potegne iz velikanskega kupa mrtvcev. Po obleki spozna, da je visok častnik kirasirskega polka, ki je bil isti dan skoraj do celega posekan na bojišču. Ta častnik je zgubil svojo čelado, in na glavi mu je zvezala strašna rama od sablje. Oči ima zaprte. Na prsih ima srebrni križ častne lige: ropar mu iztrga ta križ in ga skrije v notranji žep. Potem pa mu vzame zlato uro in verižico: potipuje ga tudi po hlačnih žepih. Nekaj debelega začuti v njih, vtakne roko v žep, in prinese ven nabasano mošnjo. Ko je takoj dovolj naropal, častnik naenkrat odpre oči.

"Halo!" zakliče, "kaj ni ta človek mrtvev? Rajši imam straže na bojišču, kjer je ležalo na desetisoč mrtvcev, da ..., obranili človeškim roparjem rop mrtvcev. Povelje je bilo oddano, da vsakdo, ki ga ulove pri tem ropu, bo ustreljen.

Toda hijene so ropale na enem koncu bojišča, dočim so jih na drugem koncu streljali. Okoli polnoči se je plazil neki mož po bojišču. Bil je eden onih, ki niso bili Francozi, niti Angleži, niti kmeti niti meščani, oseba, ki jo je privedel duh mrtvcev na bojišče. Gledal je bojažljivo na vse strani. Kdo je bil ta mož? Noč je najbrž več vedela o njem, kakor dan. S seboj ni imel vrča, pač pa velike žepu pod suknjo.

Potem pa nadaljuje: "Ali je ta mož res mrtvev? Poglejmo!" Sklone se znova navzdol, prima mož za glavo in ga potegne iz velikanskega kupa mrtvcev. Po obleki spozna, da je visok častnik kirasirskega polka, ki je bil isti dan skoraj do celega posekan na bojišču. Ta častnik je zgubil svojo čelado, in na glavi mu je zvezala strašna rama od sablje. Oči ima zaprte. Na prsih ima srebrni križ častne lige: ropar mu iztrga ta križ in ga skrije v notranji žep. Potem pa mu vzame zlato uro in verižico: potipuje ga tudi po hlačnih žepih. Nekaj debelega začuti v njih, vtakne roko v žep, in prinese ven nabasano mošnjo. Ko je takoj dovolj naropal, častnik naenkrat odpre oči.

"Halo!" zakliče, "kaj ni ta človek mrtvev? Rajši imam straže na bojišču, kjer je ležalo na desetisoč mrtvcev, da ..., obranili človeškim roparjem rop mrtvcev. Povelje je bilo oddano, da vsakdo, ki ga ulove pri tem ropu, bo ustreljen.

Toda hijene so ropale na enem koncu bojišča, dočim so jih na drugem koncu streljali. Okoli polnoči se je plazil neki mož po bojišču. Bil je eden onih, ki niso bili Francozi, niti Angleži, niti kmeti niti meščani, oseba, ki jo je privedel duh mrtvcev na bojišče. Gledal je bojažljivo na vse strani. Kdo je bil ta mož? Noč je najbrž več vedela o njem, kakor dan. S seboj ni imel vrča, pač pa velike žepu pod suknjo.

Potem pa nadaljuje: "Ali je ta mož res mrtvev? Poglejmo!" Sklone se znova navzdol, prima mož za glavo in ga potegne iz velikanskega kupa mrtvcev. Po obleki spozna, da je visok častnik kirasirskega polka, ki je bil isti dan skoraj do celega posekan na bojišču. Ta častnik je zgubil svojo čelado, in na glavi mu je zvezala strašna rama od sablje. Oči ima zaprte. Na prsih ima srebrni križ častne lige: ropar mu iztrga ta križ in ga skrije v notranji žep. Potem pa mu vzame zlato uro in verižico: potipuje ga tudi po hlačnih žepih. Nekaj debelega začuti v njih, vtakne roko v žep, in prinese ven nabasano mošnjo. Ko je takoj dovolj naropal, častnik naenkrat odpre oči.

"Halo!" zakliče, "kaj ni ta človek mrtvev? Rajši imam straže na bojišču, kjer je ležalo na desetisoč mrtvcev, da ..., obranili človeškim roparjem rop mrtvcev. Povelje je bilo oddano, da vsakdo, ki ga ulove pri tem ropu, bo ustreljen.

Toda hijene so ropale na enem koncu bojišča, dočim so jih na drugem koncu streljali. Okoli polnoči se je plazil neki mož po bojišču. Bil je eden onih, ki niso bili Francozi, niti Angleži, niti kmeti niti meščani, oseba, ki jo je privedel duh mrtvcev na bojišče. Gledal je bojažljivo na vse strani. Kdo je bil ta mož? Noč je najbrž več vedela o njem, kakor dan. S seboj ni imel vrča, pač pa velike žepu pod suknjo.

Potem pa nadaljuje: "Ali je ta mož res mrtvev? Poglejmo!" Sklone se znova navzdol, prima mož za glavo in ga potegne iz velikanskega kupa mrtvcev. Po obleki spozna, da je visok častnik kirasirskega polka, ki je bil isti dan skoraj do celega posekan na bojišču. Ta častnik je zgubil svojo čelado, in na glavi mu je zvezala strašna rama od sablje. Oči ima zaprte. Na prsih ima srebrni križ častne lige: ropar mu iztrga ta križ in ga skrije v notranji žep. Potem pa mu vzame zlato uro in verižico: potipuje ga tudi po hlačnih žepih. Nekaj debelega začuti v njih, vtakne roko v žep, in prinese ven nabasano mošnjo. Ko je takoj dovolj naropal, častnik naenkrat odpre oči.

"Halo!" zakliče, "kaj ni ta človek mrtvev? Rajši imam straže na bojišču, kjer je ležalo na desetisoč mrtvcev, da ..., obranili človeškim roparjem rop mrtvcev. Povelje je bilo oddano, da vsakdo, ki ga ulove pri tem ropu, bo ustreljen.

Toda hijene so ropale na enem koncu bojišča, dočim so jih na drugem koncu streljali. Okoli polnoči se je plazil neki mož po bojišču. Bil je eden onih, ki niso bili Francozi, niti Angleži, niti kmeti niti meščani, oseba, ki jo je privedel duh mrtvcev na bojišče. Gledal je bojažljivo na vse strani. Kdo je bil ta mož? Noč je najbrž več vedela o njem, kakor dan. S seboj ni imel vrča, pač pa velike žepu pod suknjo.

Potem pa nadaljuje: "Ali je ta mož res mrtvev? Poglejmo!" Sklone se znova navzdol, prima mož za glavo in ga potegne iz velikanskega kupa mrtvcev. Po obleki spozna, da je visok častnik kirasirskega polka, ki je bil isti dan skoraj do celega posekan na bojišču. Ta častnik je zgubil svojo čelado, in na glavi mu je zvezala strašna rama od sablje. Oči ima zaprte. Na prsih ima srebrni križ častne lige: ropar mu iztrga ta križ in ga skrije v notranji žep. Potem pa mu vzame zlato uro in verižico: potipuje ga tudi po hlačnih žepih. Nekaj debelega začuti v njih, vtakne roko v žep, in prinese ven nabasano mošnjo. Ko je takoj dovolj naropal, častnik naenkrat odpre oči.

"Halo!" zakliče, "kaj ni ta človek mrtvev? Rajši imam straže na bojišču, kjer je ležalo na desetisoč mrtvcev, da ..., obranili človeškim roparjem rop mrtvcev. Povelje je bilo oddano, da vsakdo, ki ga ulove pri tem ropu, bo ustreljen.

Toda hijene so ropale na enem koncu bojišča, dočim so jih na drugem koncu streljali. Okoli polnoči se je plazil neki mož po bojišču. Bil je eden onih, ki niso bili Francozi